

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Csp/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620202827
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Tóthová Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6620202827.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Tóthovou Gederovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtina 48, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanému: A. G., J.. XX.XX.XXXX, G. V. XX, zastúpený advokátom: JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec o zaplatenie 1.571,85 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške nároku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.06.2020 domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.571,85 Eur s prísl. titulom Zmluvy o pôžičke. Svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 02.12.2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 1.500,--Eur. Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 120. mesačných splátkach po 25,74 Eur. Do dňa podania žaloby uhradil sumu 154,44 Eur. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, žalobca listom zo dňa 27.09.2017 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok. Súčasne ho upozornil, že v prípade, že nedôjde k úhrade splátok, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca teda listom zo dňa 23.11.2017 informoval žalovaného o zosplatnení úveru ku dňu 19.11.2017. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 1.571,85 Eur. Žalobca si zároveň uplatňuje aj úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti.

2. Súd rozsudkom č.k.. 6Csp/62/2020-174 zo dňa 28.07.2021 zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 1.345,56 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Voči uvedenému rozsudku podal odvolanie tak žalobca ako aj žalovaný. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17CoCsp/34/2021-259 zo dňa 31.05.2022 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vo svojom odôvodnení odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie v ďalšom konaní bude aplikovať ustanovenie § 11 ods. 2 veta prvá v spojení s § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. a opätovne vyhodnotí otázku platnosti zosplatenia pohľadávky, jej postúpenia na žalobcu a otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Iba v prípade, že po zrušení napadnutého rozsudku žalobca preukáže splnenie povinnosti, posúdi s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného spotrebiteľa splácať úver dôkazmi o zisťovaní jeho bonity v príslušných registroch, prípadne inými dôkazmi bude úlohou súdu prehodnotiť svoj záver o bezúročnosti a bezodplatnosti úveru a doplniť dokazovanie ohľadom sporného skutkového

tvrdenia žalobcu o doručení oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.11.2017 žalovanému.

3. Vo veci bolo dňa 22.08.2022 nariadené pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí neospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaní. Neprítomný žalovaný, prítomný však jeho právny zástupca. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovaného.

4. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní poukázal na ods. 35 uznesenia krajského súdu. Uviedol, že neboli splnené podmienky na postúpenie. Poukázal na to, že súd nesprávne aplikoval, resp. neaplikoval § 11 ods. 2 veta prvá Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uvedeného majú za to, že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený úver zosplatiť, preto nedošlo k platnému postúpeniu a nie je daná aktívna vecná legitímácia.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 09.09.2022 uviedol, že zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v článku 9 bod 2, ktorý je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Taktiež uviedol, že výkladom ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť záver, že zákonodarcu vyžaduje dva úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorej musí byť preukázané doručenie oboch listín. Cieľom zákonodarcu bolo podľa ich názoru v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry. Žalovaný sa doručením upozornenia, za ktoré možno považovať predžalobnú upomienku s obsahom oboznámil. Následne veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, pričom predmetná listina o zosplatení má len deklaratórny charakter a jej účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatení úveru. Žalovaný bol preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, bol formou predžalobnej upomienky zo dňa 27.09.2017 upozornený na možnosť zosplatenia v celosti. Keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru ku dňu 19.11.2017. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo zasielané žalovanému obyčajnou poštou. Poukázali na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoCsp/52/2020 zo dňa 11.05.2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11CoCsp/11/2021 zo dňa 22.04.2021 a č.k.16CoCsp/22/2021 zo dňa 06.10.2021 a rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 36Csp/210/2020 zo dňa 21.09.2021.

6. Ďalšie pojednávanie sa konalo dňa 19.09.2022, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani žalovaný, ktorí ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní. Neprítomný žalovaný, prítomný však jeho právny zástupca. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovaného.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci doručenie oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru. Majú za to, že úkon, ktorý urobil žalobca je neplatný ako je neplatné aj následné postúpenie pohľadávky. V ostatnom poukazujú na ich predchádzajúci prednes. V záverečnej reči uviedol, že majú za to, že žaloba je nedôvodná, preto ju žiadajú zamietnuť.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 02.12.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.500,--Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutú pôžičku splatiť v 120. mesačných splátkach po 25,74 Eur, pri RPMN 15,90%, ročnej úrokovej sadzbe 15,90%, priemernej RPMN 17,46%. Termín splatnosti prvej splátky bol 20. január 2017 a termín ďalších splátok k 20. dňu v mesiaci.

9. Podľa článku 9 ods.9.2 Všeobecných obchodných podmienok je zřejmé, že spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky) ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

10. Právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 27.09.2017 upozornil žalovaného na nedoplatok v splátkach vo výške 77,22 Eur. Žalobca stanovil, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 7/ 2017 bude oprávnený úver zosplatiť.

11. Žalovaný neuhradil svoj dlh riadne a včas, preto žalobca listom zo dňa 23.11.2017 vyhlásil úver za okamžite splatný.

12. Podľa predloženého splátkového kalendára žalovaný zaplatil splátky za január, február, marec, apríl 2017. Následne zaplatil za jún a júl 2017. Spolu uhradil sumu 154,44 Eur.

13. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobca vyvodzoval svoj nárok je spotrebiteľskou zmluvou, pretože právny predchodca žalobcu poskytol tento úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaný ho za týmto účelom neprijal. Splnil tak definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách a Zmluva zo dňa 02.12.2016 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. d) cit. zákona. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch, keďže Obchodný zákonník spotrebiteľské zmluvy osobitne neoprávňuje.

14. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

15. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

16. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

17. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

18. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

19. Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

20. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

22. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č.483/2001 o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Súd pristúpil k skúmaniu, či žalobca konal s odbornou starostlivosťou. Po vrátení veci krajským súdom na opätovné rozhodnutie žalobca nepredložil súdu relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali skutočnosť, že konal s odbornou starostlivosťou a teda skúmal bonitu klienta. Civilné súdne konanie je konaním návrhovým, sporovým a kontradiktórnym, predpokladom úspechu v takomto konaní je skutočnosť, že si žalobca

splní povinnosť tvrdenia, povinnosť dôkaznú a zároveň označenými dôkazmi resp. ich vykonaním dôjde k uneseniu dôkazného bremena ohľadom (jeho) skutkovo a právne významných tvrdení vo vzťahu ku konaniu. Je pritom výlučne na žalobcovi, aby uniesol ako bremeno tvrdenia, tak i dôkazné bremeno vo vzťahu k predmetu konania. V danej veci bolo na žalobcovi, aby preukázal, že bonitu u žalovaného náležite skúmal a že si splnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovenia § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Kľúčová je taktiež aj povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č.110/2006 a priemerných výdavkoch obyvateľstva a ich porovnanie so známymi alebo u spotrebiteľa zistenými informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn.33Cdo/2178/2018).

26. Zákon o spotrebiteľských úveroch kladie veriteľovi povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou. Ide o povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ musí pritom posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda nielen jeho príjmy, ale aj výdavky a schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Z daného dôvodu musí dodávateľ okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to tak stranu príjmov ako aj stranu výdavkov, vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi posúdiť schopnosti spotrebiteľa splácať úver nie je smerodajné, aká bola reálna, finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Skúmanie bonity zo strany právneho predchodcu žalobcu bez overenia výšky čistého mesačného príjmu, výdavkov na živobytie, prípadné dlhy na poistení, daniach a pod., nie je postačujúce pre splnenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovení § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že zmluva bola podpísaná v rovnaký deň ako žalovaný požiadal o poskytnutie úveru, teda je logické, že žalobca nemal dostatočný priestor na to, aby mohol v dostatočnej miere skúmať všetky údaje, ktoré mu vyplývajú zo zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň žalobca ani nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce skúmanie bonity v príslušných registroch ani dôkazy ohľadom skúmania výdavkov spotrebiteľa v čase uzavretia zmluvy. Súd na základe uvedeného zotrval na svojom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade so závermi uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.17CoCsp/34/2021-259 zo dňa 31.05.2022.

27. Žalovaný v konaní namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu vyvodzuje zo zmluvy o postúpení pohľadávky ako aj z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 22.12.2020. Vzhľadom na to, že pohľadávka patrila banke, bolo potrebné preskúmať platnosť postúpenia s ohľadom na ustanovenia § 17 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spojených s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

28. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, spôsobilým predmetom postúpenia môže byť len splatná pohľadávka alebo jej časť za predpokladu, že dlžníkovi bola doručená výzva banky a dlžník bol napriek tejto výzve v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady musia byť splnené kumulatívne v čase postúpenia pohľadávky. Predmetné ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 ako aj sp.zn.7Cdo/26/2017, podľa ktorého nerešpektovanie zákonnej úpravy § 92 ods. 8 Zákona o bankách, má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok pre rozpor so zákonom a spôsobuje nedostatok prechodu žalobcu uplatneného práva na postupníka a teda i nedostatok ich aktívnej vecnej legitímácie. Spôsobilým predmetom postúpenia je iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú splatné. Súd s poukazom na aktívnu vecnú legitímáciu skúmal či došlo k riadnemu vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Z rozpisu splátok je zrejmé, že žalovaný zaplatil právnenému predchodcovi na úver sumu 154,44 Eur. Vzhľadom na to, že súd určil poskytnutý úver za bezúročný a bezodplatný, bolo potrebné vychádzať z toho, že pri počte 120 mesačných splátok a sume pôžičky 1.500,--Eur je výška mesačnej splátky v sume 12,50 Eur (t.j. $1\ 500/120 = 12,50$ Eur). Teda v čase, keď banka pristúpila k zosplatneniu úveru, to je k splátke 7/2017, mal mať žalobca zaplatenú sumu 75,--Eur (t.j.6 splátok x 12,50 Eur). V skutočnosti však mal žalobca

zaplatené viac a to sumu 154,44 Eur. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalovaný nemohol byť v omeškaní, keďže v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti mal zaplatené všetky splátky. Na základe uvedeného je evidentné, že zosplatenie nebolo účinné a teda právny predchodca žalobcu postupoval žalobcovi tzv. živý úver. Pokiaľ teda právny predchodca žalobcu postúpil svoju pohľadávku na žalobcu, konal v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách a z daného dôvodu je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka a žalobca nie je v predmetnej veci aktívne vecne legitimovaný. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu súd žalobu zamietol.

29. Pokiaľ ide o trovy konania, súd postupoval v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom žalovaný bol v konaní úspešný na 100%, neúspešný na 0%, teda jeho čistý úspech predstavuje 100%. Súd z daného dôvodu priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v uvedenej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).